

Brusel 2. května 2018
(OR. en)

Interinstitucionální spis:
2016/0230 (COD)

8216/18
ADD 1 REV 1

CODEC 607
CLIMA 66
ENV 244
AGRI 185
FORETS 14
ONU 30

POZNÁMKA K BODU „I/A“

Odesílatel:	Generální sekretariát Rady
Příjemce:	Výbor stálých zástupců / Rada
Předmět:	Návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady o zahrnutí emisí skleníkových plynů a jejich pohlcování v důsledku využívání půdy, změn ve využívání půdy a lesnictví do rámce politiky v oblasti klimatu a energetiky do roku 2030 a o změně nařízení (EU) č. 525/2013 a rozhodnutí č. 529/2013/EU (první čtení) – přijetí legislativního aktu – prohlášení

Prohlášení Lotyšska a Litvy

Lotyšsko a Litva oceňují úsilí estonského předsednictví zahrnout odvětví využívání půdy, změn ve využívání půdy a lesnictví (LULUCF) do rámce politiky v oblasti změny klimatu po roce 2020.

Avšak s ohledem na konečné kompromisní znění jsou obě země znepokojeny započítáváním mokřadů, které je povinné od roku 2026.

Měl by být uznán význam mokřadů jakožto účinných ekosystémů pro ukládání uhlíku.

V severní Evropě a v některých západoevropských zemích je však zeměpisnými podmínkami dán významně vyšší podíl mokřadů, než je průměr EU.

Proto jsou tyto země zvláště důležité pro stanovení cílů v oblasti klimatu (a dodržení pravidla nulového pasivního zůstatku), jakož i pro účinné a udržitelné hospodaření se zdroji.

Podle Rámcové úmluvy Organizace spojených národů o změně klimatu (UNFCCC) se země vyzývají, aby při vykazování svých emisí skleníkových plynů a jejich pohlcování v důsledku obhospodařování mokřadů využívaly nedávno vydané technické pokyny uvedené v doplňku z roku 2013 k pokynům IPCC pro národní inventury skleníkových plynů z roku 2006 týkající se mokřadů. Pokrok v uplatňování doplňku k pokynům ohledně mokřadů z roku 2013 se v jednotlivých členských státech EU liší.

Význam pokroku zemí, pokud jde o provádění doplňku ohledně mokřadů z roku 2013, ještě vzroste, až se bude u mokřadů uplatňovat povinné započítávání, protože v tom případě se zohlední otázky srovnatelnosti dosažení cílů a finančních důsledků.

V zájmu zajištění spolehlivého a transparentního systému započítávání by všechny členské státy měly dodržovat stejné pokyny ohledně mokřadů ještě předtím, než se bude povinné započítávání uplatňovat.

Navíc musí mít členské státy možnost vyvinout významné úsilí a musí mít na to dostatek času, aby získaly přesné vnitrostátní údaje o obhospodařování mokřadů a snížily nejistotu. V tomto ohledu je nutné ještě značné úsilí; a

získaly pro regiony (mírné pásmo) vnitrostátní faktory, a to zejména proto, že vnitrostátní faktory v doplňcích ohledně mokřadů z roku 2013 ponechávají mnoho nejistoty. Členským státům by měla být poskytnuta na úrovni EU vědecká a metodická podpora.

Pokud jde o výše uvedené skutečnosti, vybízíme Evropskou komisi, aby v průběhu nadcházejících revizí tohoto nařízení zohlednila skutečnost, že možná chybějí přesné údaje a vnitrostátní emisní faktory pro odhad emisí skleníkových plynů a jejich pohlcování v důsledku obhospodařování mokřadů, a aby rovněž zajistila, aby měly členské státy dostatek času na zlepšení.

Prohlášení Polska

Polsko vyjadřuje hluboké zklamání nad přijatým zněním *nařízení Evropského parlamentu a Rady o zahrnutí emisí skleníkových plynů a jejich pohlcování v důsledku využívání půdy, změn ve využívání půdy a lesnictví do rámce politiky v oblasti klimatu a energetiky do roku 2030 a o změně nařízení (EU) č. 525/2013 a rozhodnutí č. 529/2013/EU. V navrhovaném právním předpise není řádně zohledněna skutečnost, že největšími a nejdůležitějšími pohlcovači uhlíku v Evropě jsou lesní ekosystémy. Stanovení referenční úrovně pro lesy pro obhospodařovanou lesní půdu na základě krátkého období let 2000–2009 je svévolným rozhodnutím, které je pro některé země výhodné a pro jiné představuje újmu, protože toto období nebylo pro obhospodařování jejich lesů dostatečně reprezentativní. Navíc byl vytvořen nepatřičný pohled na lesní hospodářství v členských státech, protože systém započítávání vychází právě z takto vytvořených referenčních úrovní pro lesy a jelikož klíč pro rozdělování u kompenzačních mechanismů používá jako základ parametr lesního porostu navzdory tomu, že je to pouze jeden z mnoha parametrů souvisejících s odvětvím lesního hospodářství. Výše uvedená metodika započítávání může vést k vytváření pasivního zůstatku bez ohledu na to, že zdroje lesní biomasy v důsledku skutečných čistých pohlcení porostou.*

Pokud nebude dostatečně uznáván dlouhodobý přínos lesních ekosystémů pro klima a budou se započítávat jako emise, ačkoli množství vytěženého dřeva bude mnohem nižší než roční nárůst, plánované investice do lesního hospodářství a odvětví dřeva budou velmi omezené. Nad úlohou lesního hospodářství a odvětví dřeva v budoucí zelené ekonomice v EU se tak vznáší otazník. EU by měla prosazovat využívání lesních zdrojů EU nejen proto, že to je řešení šetrné k životnímu prostředí, ale rovněž proto, že přispívá k posílení úlohy lesů v biohospodářství a k udržitelnému rozvoji regionu. Omezování těžby v EU nevyhnutelně povede ke zvýšení dovozu dřevitých materiálů ze zemí mimo EU.

Polsko je navíc hluboce znepokojeno stávající strukturou rámce započítávání, pokud jde o kompenzační mechanismy u obhospodařované lesní půdy (čl. 11 odst. 1), jelikož členský stát připraví o možnost využít pružný mechanismus mezi odvětvím LULUCF a nařízením o sdílení úsilí podle článku 7 a limity stanovenými v příloze III uvedeného nařízení. Využívání jednotek určených pro kompenzační mechanismus svědčí o rezignaci na uplatňování článku 7 nařízení o sdílení úsilí.

Polsko se domnívá, že je to v rozporu s původním záměrem posilovat úlohu odvětví lesnictví při provádění politiky EU v oblasti klimatu, jelikož existuje oprávněné riziko, že výše uvedené podmínky pro používání kompenzačního mechanismu pro obhospodařovanou lesní půdu byly upřesněny tak, aby omezily škálu používání individuálních mezních hodnot v rámci flexibility nařízení o sdílení úsilí –LULUCF, což pak bude tvořit další prvek zvýšení cíle v úsilí o snižování. Výše uvedené skutečnosti spolu s podmínkami pro dosažení pravidla nulového pasivního zůstatku na úrovni EU vyvolávají velké znepokojení, protože splnění této podmínky nemůže daný členský stát ani zdaleka ovlivnit a k takové situaci by podle Polska nemělo docházet.

Prohlášení Portugalska

Portugalsko přijímá dohodu, jíž bylo dosaženo mezi Evropskou komisí, Evropskou radou a Evropským parlamentem. Rádi bychom však zdůraznili, že zůstává řada připomínek ohledně přístupu k tomuto odvětví.

Jak jsme od začátku této rozpravy zdůrazňovali, odvětví LULUCF by mělo být plně integrováno do politiky v oblasti klimatu způsobem, který řeší a poskytuje pobídky, aby bylo dosaženo skutečného snížení emisí, a podporuje pohlcování uhlíku. Odvětví LULUCF je nesmírně důležité pro dosažení neutrální uhlíkové stopy uvedené v Pařížské dohodě a pro dosažení vlastního portugalského cíle ohledně neutrální uhlíkové stopy do roku 2050.

Rovněž jsme od počátku upozorňovali na mnoho možností a způsobů, jak zlepšit systém, který byl vytvořen v rámci struktury Kjótského protokolu a který se již ukazuje jako zbytečně složitý a velmi omezený, pokud jde o prosazování konkrétních opatření.

Konečný výsledek vedl k posílení nejednoznačnosti, konkrétně při výpočtu referenčních úrovní pro lesy. Rovněž přesahuje rámec mezinárodní orientace na izolované započítávání mrtvé dřevní hmoty.

Tyto dva aspekty činí toto nařízení složitým a působí obtíže při jeho vysvětlování a provádění.

Portugalsko rovněž zdůrazňuje, že povinné započítávání mokřadů bude pro řadu členských států, pro něž jsou mokřady nezanedbatelným zdrojem emisí, představovat významné úsilí.

Domníváme se, že po roce 2030 bude možné tento model významným způsobem zlepšit, využít zkušeností získaných při jeho uplatňování a další správné přístupy, které se nyní v rámci Pařížské dohody dodržují v jiných zemích.
